

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA

YVES BOT

prednesené 8. mája 2008¹

1. Toto odvolanie sa týka pravidiel uplatniteľných na doručovanie rozhodnutia odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)², ktorým sa zamietajú prihláška ochrannej známky Spoločenstva, teda pravidiel upravených v nariadení Komisie (ES) č. 2868/95³.

2. Podľa pravidla 61 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 sa doručovanie zo strany Úradu môže uskutočniť v niekoľkých formách, ktorých podrobnosti a podmienky uplatnenia sú stanovené v pravidlách 62 až 66 tohto nariadenia.

3. Podľa pravidla 62 ods. 1 tohto nariadenia, ktoré sa týka doručenia poštou, sa rozhodnutie odvolacieho senátu, ktorým sa zamietajú prihláška ochrannej známky Spoločenstva,

musí odvolateľovi doručiť doporučeným listom s doručenkou.

4. Odsek 3 uvedeného pravidla tiež obsahuje domnienku, podľa ktorej sa doporučený list považuje za doručený adresátovi v desiaty deň po jeho odoslaní poštou, okrem prípadu, že ho list nezastihne alebo ho zastihne neskôr.

5. Okrem toho podľa pravidla 68 nariadenia č. 2868/95, ak neboli dodržané ustanovenia týkajúce sa doručenia aktu a ten adresáta zastihol, považuje sa dokument za doručený k dátumu prijatia.

6. Dvoma hlavnými otázkami, ktoré sa v tejto veci vynárajú, sú jednak, či doručenie rozhodnutia Úradu expresnou zásielkou možno vnímať podobne ako doručenie doporučeným

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

2 — Ďalej len „Úrad“.

3 — Nariadenie z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189), zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 782/2004 z 26. apríla 2004 (Ú. v. EÚ L 123, s. 88; Mim. vyd. 17/002, s. 10) a nariadením Komisie (ES) č. 1041/2005 z 29. júna 2005 (Ú. v. EÚ L 172, s. 4), (ďalej len „nariadenie č. 2868/95“).

listom s doručenkou v zmysle pravidla 62 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 a jednak, či sa domnienka stanovená v odseku 3 tohto pravidla uplatňuje tiež v prípade, že je preukázané, že príjemca expresnú zásielku prevzal v rámci desiatich dní od jej odoslania Úradom.

dokumentov Úradu sa na doručenie rozhodnutia expresnou zásielkou musí nazeráť podobne ako na doručenie doporučeným listom s doručenkou. Z toho vyvodím, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade pravidla 61 ods. 2, pravidla 62 ods. 1, ako aj pravidla 68 tohto nariadenia a že odvolanie je dôvodné.

7. V uznesení zo 14. decembra 2006, K-Swiss/ÚHVT (Paralelné pásiky na topánke)⁴, Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev predovšetkým usúdil, že doručenie rozhodnutia odvolacieho senátu ÚHVT expresnou zásielkou nepatrí medzi spôsoby doručenia uvedené v pravidle 61 ods. 2 nariadenia č. 2868/95 a je preto nezákonné. Následne rozhodol, že v zmysle pravidla 68 nariadenia č. 2868/95 sa lehota na podanie žaloby začala doručením expresnou zásielkou, keďže odvolateľ výslovne uznal takéto prevzatie sporného rozhodnutia.

10. Tiež uvediem dôvody, pre ktoré sa podľa môjho názoru uplatňuje domnienka uvedená v pravidle 62 ods. 3 nariadenia č. 2868/95 aj v prípade dokázania prevzatia dokumentu adresátom v rámci desiatich dní po jeho odoslaní. Vyvodím z tohto, že žaloba o neplatnosť podaná na Súd prvého stupňa je prípustná a napadnuté uznesenie musí byť zrušené.

8. Súd prvého stupňa z toho vyvodil, že lehota dvoch mesiacov a desiatich dní na napadnutie takéhoto rozhodnutia uplynula v tejto veci 9. januára 2006 a žaloba podaná odvolateľom 16. januára 2006 musí byť zamietnutá ako neprípustná.

11. Subsidiárne uvediem, že pravidlo 68 nariadenia č. 2868/95 o nezrovnalostiach v doručení nemôže viesť k skráteniu uplatniteľnej lehoty na podanie žaloby, v prípade riadneho doručenia. Vyvodím z toho, že aj za predpokladu, že by sa na doručenie rozhodnutia expresnou zásielkou nemohlo nazeráť podobne ako na doručenie doporučeným listom s doručenkou, a preto by sa muselo považovať za nezákonné, napadnuté uznesenie je, pokiaľ ide o pôsobnosť uvedeného pravidla 68, tiež poznačené nesprávnym právnym posúdením.

9. V týchto návrhoch uvediem dôvody, pre ktoré sa domnievam, že podľa znenia ustanovení nariadenia č. 2868/95 o doručovaní

4 — T-14/06, ďalej len „napadnuté uznesenie“.

I — Právny rámec

12. Podľa článku 63 ods. 5 nariadenia Rady (ES) č. 40/94⁵ musí byť žaloba proti rozhodnutiu odvolacieho senátu Úradu podaná na Súd prvého stupňa do dvoch mesiacov odo dňa doručenia tohto rozhodnutia. V súlade s článkom 102 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa sa k procesným lehotám pripočíta 10-dňová lehota zohľadňujúca vzdialenosť.

a) poštou v súlade s pravidlom 62;

b) vlastnoručným doručením v súlade s pravidlom 63;

c) uložením do poštovej schránky na úrade v súlade s pravidlom 64;

13. Podľa článku 61 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 „[v] konaniach na úrade majú oznámenia úradu formu zaslania originálneho dokumentu, jeho neoverenej kópie alebo z počítača vytlačeného dokumentu v súlade s pravidlom 55, alebo pokiaľ ide o dokumenty, ktoré pochádzajú od zúčastnených strán, ich duplikátov alebo neoverených kópií“.

d) telefaxom alebo pomocou iných technických prostriedkov v súlade s pravidlom 65;

14. Odsek 2 uvedeného pravidla stanovuje:

e) verejným oznámením v súlade s pravidlom 66.“

„Doručovania sa vykonajú:

15. Podľa pravidla 61 ods. 3 nariadenia č. 2868/95, ak adresát udal svoje číslo telefaxu alebo podrobné údaje na komunikáciu inými technickými prostriedkami, úrad si vyberie

5 — Nariadenie z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146).

medzi ktorýmikoľvek z týchto prostriedkov oznamovania a oznamovaním poštou [z týchto prostriedkov doručovania a doručovaním poštou — *neoficiálny preklad*].

16. Pravidlo 62 o doručovaní poštou znie:

„1. Rozhodnutia, na ktoré sa vzťahuje odvolacia lehota, predvolania a iné dokumenty, ktoré určí predseda úradu, sa oznámia [sa doručia — *neoficiálny preklad*] doporučeným listom s potvrdenkou o jeho prevzatí [doporučeným listom s doručenkou — *neoficiálny preklad*]. Všetky ostatné oznámenia sa posielajú obyčajnou poštou.

...

3. Pokiaľ sa doručenie realizuje formou doporučeného listu, či s doručenkou alebo bez doručenky, tak toto doručenie sa považuje za doručené adresátovi v 10. deň po jeho odoslaní [jeho odoslaní poštou — *neoficiálny preklad*], pokiaľ [okrem prípadu, že — *neoficiálny preklad*] list adresáta nezastihne alebo ho zastihne neskôr. V prípade akéhokoľvek rozporu záleží na úrade, aby rozhodol [aby preukázal — *neoficiálny preklad*], či list došiel na miesto určenia alebo určil [preukázal — *neoficiálny*

preklad] dátum, ku ktorému bol list doručený adresátovi, podľa okolností.

4. Doručenie formou doporučeného listu, či s doručenkou alebo bez doručenky, sa považuje za zrealizované aj vtedy, keď adresát odmietne prevziať list.

5. Oznámenie [Doručenie — *neoficiálny preklad*] obyčajnou poštou sa považuje za doručené desiaty deň po jeho odoslaní [jeho odoslaní poštou — *neoficiálny preklad*].“

17. Pravidlo 68 sa zaoberá nezrovnalosťami v doručení. Stanovuje:

„Tam, kde dokument zastihol adresáta, ak úrad nie je schopný dokázať, že bol náležite doručený, alebo ak neboli dodržané ustanovenia a predpisy týkajúce sa jeho doručenia, dokument sa považuje za doručený k dátumu, ktorý určí úrad ako dátum prijatia.“

18. Je tiež potrebné uviesť pravidlo 70 nariadenia č. 2868/95 o výpočte lehôt, ktorého odsek 2 znie:

„Výpočet začína v deň po dni, kedy nastala relevantná udalosť [kedy nastala udalosť, ktorá spôsobuje začiatok lehoty — *neoficiálny preklad*], pričom táto udalosť je buď procesný krok, alebo uplynutie inej lehoty. Pokiaľ takýmto procesným krokom je doručenie, tak danou udalosťou je prevzatie doručeného dokumentu, pokiaľ nie je stanovené inak.“

rozhodnutiu odvolateľom bolo 26. septembra 2005 zamietnuté rozhodnutím prvej komory odvolacieho senátu Úradu.⁷

II — Skutkové okolnosti a konanie pred Súdom prvého stupňa

19. Dňa 24. júla 2002 odvolateľ požiadal Úrad o zápis obrazového označenia vo forme piatich paralelných pásikov umiestnených na bočnej časti vyobrazenia topánky, ako ochrannej známky Spoločenstva na označenie výrobkov patriacich do triedy 25 v zmysle Niceskej dohody⁶, ktoré zodpovedajú opisu mužské, ženské a detské topánky.

20. Táto prihláška bola zamietnutá rozhodnutím z 19. októbra 2004 z dôvodu, že dotknuté označenie nemalo v súvislosti s dotknutými výrobkami rozlišovaciu spôsobilosť. Odvolanie podané proti tomuto

21. Návrhom doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 16. januára 2006 odvolateľ navrhol zrušenie napadnutého rozhodnutia a zaviazanie Úradu na náhradu trov konania.

22. Samostatným aktom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 3. apríla 2006 vzniesol Úrad námietku neprípustnosti tejto žaloby na základe článku 114 ods. 1 rokovacieho poriadku tohto súdu. Rovnako navrhol zaviazat' odvolateľa na náhradu trov konania.

23. Úrad tvrdil, že napadnuté rozhodnutie bolo odvolateľovi doručené 28. októbra 2005 expresnou zásielkou dopravenou spoločnosťou DHL (ďalej len „zásielka DHL“). Vывodil z toho, že táto žaloba podaná do kancelárie Súdu prvého stupňa 16. januára 2006 bola podaná po uplynutí dvojmesačnej lehoty, ktorá začala plynúť doručením napadnutého rozhodnutia, a bola predĺžená o 10-dňovú lehotu zohľadňujúcu vzdialenosť.

6 — Niceská dohoda o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známk z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení.

7 — Ďalej len „napadnuté rozhodnutie“.

24. Vo svojich pripomienkach k námietke neprípustnosti podaným 31. mája 2006 odvolateľ navrhol, aby Súd prvého stupňa vyhlásil jeho žalobu za prípustnú.

III — Napadnuté uznesenie

27. V napadnutom uznesení uviedol Súd prvého stupňa tieto dôvody:

25. Odvolateľ uznal, že 28. októbra 2005 prevzal napadnuté rozhodnutie doručené zásielkou DHL. Tvrdil však, že tento dátum nemožno považovať za dátum riadneho doručenia tohto rozhodnutia. V tejto súvislosti tvrdil, že doručenie napadnutého rozhodnutia zásielkou DHL nepatrí medzi spôsoby doručovania uvedené v pravidle 61 ods. 2 nariadenia č. 2868/95 a nie je ani doručením poštou uvedeným v písm. a). Vyvodil z toho, že toto doručenie sa nemôže považovať za doručenie v zmysle uvedeného pravidla a článku 63 ods. 5 nariadenia č. 40/94, podľa ktorého musí byť žaloba podaná na Súd prvého stupňa do dvoch mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia odvolacieho senátu.

26. Subsidiárne odvolateľ tvrdil, že bolo potrebné analogicky uplatniť ustanovenia týkajúce sa doručovania poštou. Uviedol, že za tohto predpokladu by platila nevyvrátiteľná domnienka, že doručenie bolo uskutočnené desiaty deň po odoslaní, teda v tejto veci 5. novembra 2005. Za týchto okolností by lehota na podanie žaloby uplynula až 16. januára 2006, a žaloba by tak bola prípustná.

„22 Súd prvého stupňa uvádza, v súlade s tvrdením žalobcu, že doručenie napadnutého rozhodnutia expresnou kuriérskou spoločnosťou, ako je spoločnosť DHL, nepatrí medzi spôsoby doručovania uvedené v pravidle 61 ods. 2 nariadenia č. 2868/95. Okrem toho je nutné konštatovať, že ani [Úrad], ani žalobca, ktorý dokonca výslovne uvádza, že dodanie zásielky prostredníctvom spoločnosti DHL nepredstavuje doručenie poštou, netvrdia ani to, že zásielka DHL doručená žalobcovi 28. októbra 2005 bola zaslaná vo forme doporučeného listu, ani to, že spoločnosť DHL je v Nemecku oprávnená takéto zásielky doručovať a napokon ani to, že napadnuté rozhodnutie bolo žalobcovi doručené iným spôsobom uvedeným v pravidle 61 ods. 2 nariadenia č. 2868/95 a v pravidlách 62 až 66 tohto nariadenia. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že sprievodný list pripojený k zásielke DHL doručenej žalobcovi nijako nenaznačuje, že by išlo o doporučený list ale zdôrazňuje, že uvedená zásielka je ‚doručená len spoločnosťou DHL‘.

- 23 Z uvedeného vyplýva, že napadnuté rozhodnutie nebolo žalobcovi doručené v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z uplatnenia pravidiel 61 a 62 nariadenia č. 2868/95. účinky riadneho doručenia [rozsudok Súdu prvého stupňa z 19. apríla 2005, Success — Marketing/ÚHVT — Chipita (PAN & CO), T-380/02 a T-128/03, Zb. s. II-1233, bod 64].
- 24 V rozpore s tvrdeniami žalobcu však táto okolnosť nemôže viesť k záveru, že táto žaloba bola podaná včas.
- 25 Je totiž potrebné pripomenúť, že podľa pravidla 68 nariadenia č. 2868/95 s názvom ‚Nezrovnalosti v doručení‘ ‚[t]am, kde dokument zastihol adresáta, ak [Úrad] nie je schopný dokázať, že bol náležite doručený, alebo ak neboli dodržané ustanovenia a predpisy týkajúce sa jeho doručenia, dokument sa považuje za doručený k dátumu, ktorý určí [Úrad] ako dátum prijatia‘.
- 26 Toto ustanovenie vnímané ako celok je nevyhnutné chápať tak, že je ním [Úradu] priznaná možnosť určiť dátum, kedy písomnosť zastihla svojho adresáta v prípadoch, keď [Úrad] nie je schopný preukázať, že bola náležite doručená, alebo keď neboli dodržané uplatniteľné ustanovenia týkajúce sa jej doručovania, a že priznáva takémuto dôkazu právne
- 27 V prejednávanej veci však medzi účastníkmi konania niet pochybností, že žalobca prevzal 28. októbra 2005 zásielku DHL, ako to tiež potvrdzuje sprievodka kancelárie odvolacieho senátu.
- 28 Podľa pravidla 68 nariadenia č. 2868/95 sa napadnuté rozhodnutie považuje za doručené žalobcovi 28. októbra 2005, takže domnienka upravená v pravidle 62 ods. 3 nariadenia č. 2868/95 sa v prejednávanej veci nemôže uplatniť. To je tiež v súlade s pravidlom 70 ods. 2 nariadenia č. 2868/95, podľa ktorého ‚[p]okiaľ takýmto procesným krokom je doručenie, tak danou udalosťou je prevzatie doručeného dokumentu, pokiaľ nie je stanovené inak‘. Rovnako podľa ustálenej judikatúry týkajúcej sa článku 230 piateho odseku ES, za predpokladu, že napadnutý akt bol doručený svojmu adresátovi, začína lehota na podanie žaloby v deň jeho prevzatia týmto adresátom (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 29. mája 1991, Bayer/Komisia, T-12/90, Zb. s. II-219, bod 19, potvrdený na základe odvolania rozsudkom Súdneho dvora z 15. decembra 1994, Bayer/Komisia, C-195/91 P, Zb. s. I-5619).

- 29 Za týchto okolností a vzhľadom na to, že v súlade s článkom 63 ods. 5 nariadenia č. 40/94 musí byť žaloba na Súd prvého stupňa podaná v lehote dvoch mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia odvolacieho senátu predĺženej o 10-dňovú lehotu zohľadňujúcu vzdialenosť v zmysle článku 102 ods. 2 rokovacieho poriadku, je nutné konštatovať, že lehota na podanie žaloby proti napadnutému rozhodnutiu uplynula 9. januára 2006.
- 30 Súdny dvor usúdil, že pojednávanie je potrebné, aby mohol účastníkov konania vyzvať na upresnenie ich stanovísk o zmysle pravidla 62 nariadenia č. 2868/95, osobitne o jeho odseku 3 a o otázke, či pravidlo 68 nariadenia č. 2868/95 o nezrovnalostiach v doručení môže viesť k riešeniu, ktoré je pre odvolateľa menej výhodné ako uplatnenie pravidiel o doručovaní uvedených v pravidle 62.
- 30 Táto žaloba, ktorá bola podaná 16. januára 2006, je preto oneskorená a musí byť ako neprípustná zamietnutá.“

B — Návrhy a tvrdenia účastníkov konania

IV — Odvolanie

A — Konanie pred Súdnym dvorom

28. Odvolateľ podal návrhom podaným do kancelárie 11. marca 2007 proti napadnutému uzneseniu odvolanie.

29. Úrad predložil svoje vyjadrenie k odvolaniu 31. marca 2007.

31. Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor napadnuté uznesenie zrušil a zaviazal Úrad na náhradu trov konania.

32. Úrad navrhuje zamietnuť odvolanie ako nedôvodné a zaviazat odvolateľa na náhradu trov konania.

33. Na podporu svojho odvolania odvolateľ uvádza jediný dôvod založený na porušení pravidiel 61, 62 a 68 nariadenia č. 2868/95.

34. Odvolateľ poukazuje na to, že zvyčajným spôsobom doručovania rozhodnutí odvolacích senátov je ich zaslanie ako zásielky DHL a že Úrad nazerá na toto zaslanie podobne ako na doručenie poštou. Takéto nazeranie je opodstatnené funkčnou a inštitucionálnou blízkosťou DHL a nemeckej pošty, keďže DHL je 100 % dcérskou spoločnosťou Deutsche Post AG a doručenie dokumentu DHL je spojené s podpísaním potvrdenky adresátom v deň doručenia.

35. Konštatovanie, že doručenie DHL je spôsobom nezákonného doručenia by znamenalo, že Úrad zámerne prijal prax, ktorej výsledkom sú nezrovnalosti v doručení v zmysle pravidla 68 nariadenia č. 2868/95. To by bolo v rozpore s povinnosťou Úradu konať zákonne, keďže nemôže adresáta jedného zo svojich rozhodnutí pripraviť ani o právnu istotu výpočtu lehoty na podanie žaloby, ani o výhodu domnienky uvedenej v pravidle 62 ods. 3 tohto nariadenia.

36. Odvolateľ teda tvrdí, že doručenie napadnutého rozhodnutia zásielkou DHL sa musí považovať za doručenie poštou v zmysle pravidla 61 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 2868/95, vo forme porovnateľnej s doporučeným listom s doručenkou a prípadne vo forme porovnateľnej s doručením obyčajnou poštou.

37. Z toho vyplýva, že dátum odoslania napadnutého rozhodnutia je dátum, ktorý je uvedený na sprievodnom liste kancelárie odvolacích senátov, teda 26. október 2005. V súlade s domnienkou uvedenou v pravidle 62 ods. 3 tohto nariadenia sa doručenie považuje za uskutočnené v desiaty deň nasledujúci po dátume odoslania, teda 5. novembra 2005, čo znamená, že žaloba podaná podaním návrhu do kancelárie 16. januára 2006 je prípustná.

38. Tak ako odvolateľ, aj Úrad v prvom rade tvrdí, že na doručenie napadnutého rozhodnutia expresnou zásielkou možno nazeráť podobne ako na doručenie poštou a že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že ustanovenia pravidla 68 nariadenia č. 2868/95 sa majú v tejto veci uplatniť.

39. Úrad v tejto súvislosti uvádza, že podľa ustálenej judikatúry je rozhodnutie riadne doručené, ak je svojmu adresátovi oznámené a ten je schopný sa s ním oboznámiť.⁸

8 — Úrad uvádza rozsudok z 26. novembra 1985, Cockerill-Sambre/Komisia (42/85, Zb. s. 3749).

40. Úrad tiež poukazuje na to, že expresná zásielka je porovnateľná s odoslaním poštou vzhľadom na podobnosť spôsobu fungovania oboch týchto služieb. V tejto súvislosti sa opiera o článok 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/67/ES⁹, podľa ktorej je na účely tejto smernice pojem „poštové služby“ definovaný ako služby, ktoré zahŕňajú vyberanie, triedenie, prepravu a doručovanie poštových zásielok.

41. Úrad potvrdzuje, že prevažná väčšina rozhodnutí jeho odvolacích senátov je doručovaná expresnými zásielkami.

42. V druhom rade a v rozpore s tvrdením odvolateľa Úrad uvádza, že domnienka uvedená v pravidle 62 ods. 3 nariadenia 2868/95 sa neuplatňuje, ak existuje dôkaz o doručení rozhodnutia adresátovi.

43. Podľa Úradu by uplatnenie tejto domnienky v takomto prípade viedlo k nerovnosti v zaobchádzaní medzi adresátom s bydliskom v Alicante, ktorému by bol dokument doručený deň po jeho odoslaní, a adresátom s bydliskom na Cypre, ktorý by ho dostal až o 6 dní neskôr.

9 — Smernica z 15. decembra 1997 o spoločných pravidlách rozvoja vnútorného trhu poštových služieb spoločenstva a zlepšovaní kvality služieb (Ú. v. ES L 15, 1998, s. 14; Mim. vyd. 06/003, s. 71).

44. Ak adresát prevzal dotknuté rozhodnutie a mohol sa s ním oboznámiť pred uplynutím desiatich dní po jeho odoslaní, nebolo by primerané odkladať začiatok plynutia lehoty na podanie žaloby na tento desiaty deň.

C — Posúdenie

45. Podobne ako odvolateľ a Úrad, aj ja sa domnievam, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď usúdil, že doručenie expresnou zásielkou je nezákonné. Okrem toho uvediem následky, ktoré z tohto nesprávneho posúdenia vyplývajú.

1. Doručenie rozhodnutia Úradu expresnou zásielkou predstavuje riadne doručenie v zmysle nariadenia č. 2868/95

46. Najprv poukážem na to, že doručenie rozhodnutia Úradu expresnou zásielkou spadá do rámca pojmu „doručenie poštou“ v zmysle pravidla 61 ods. 2 písm. a) a pravidla 62 nariadenia č. 2868/95. Ďalej uvediem dôvody, pre ktoré sa na takéto doručenie musí nazeráť podobne ako na doručenie doporučeným listom s doručenkou v zmysle pravidla 62 nariadenia č. 2868/95.

a) Doručenie rozhodnutia Úradu expresnou zásielkou je doručenie poštou

47. Ako uviedol Súd prvého stupňa v napadnutom uznesení, je nepochybné, že doručenie expresnou zásielkou nie je výslovne uvedené ani medzi spôsobmi doručovania vymenovanými v pravidle 61 ods. 2 nariadenia č. 2868/95, ani v pravidle 62 tohto nariadenia, týkajúcom sa doručovania poštou. Napriek tomu sa domnievam, že sa musí za doručovanie poštou pokladať, a to z týchto dôvodov.

48. Nezdá sa mi, že by pojem „doručovanie poštou“ uvedený vo vyššie citovaných pravidlách mal byť predmetom doslovného alebo formalistického výkladu.

49. Konštatujem totiž, že Komisia Európskych spoločenstiev v uvedenom pravidle 61 ods. 2 nariadenia č. 2868/95 citovala všetky možné a reálne spôsoby zaslania, akými sú pošta, doručenie adresátovi v priestoroch Úradu, uloženie do poštovej schránky na Úrade, telefax, ako aj všetky ostatné technické spôsoby zaslania a napokon verejnú oznámenie.

50. Tento výpočet podľa mňa ukazuje, že Komisia mala v úmysle umožniť Úradu použiť čo najväčšiu škálu spôsobov zaslania. Túto analýzu potvrdzuje znenie pravidla 61 ods. 2 písm. d) tohto nariadenia, ktoré ráta s možnosťou doručenia telefaxom, ako aj prostredníctvom „iných technických prostriedkov“. Táto časť vety dokazuje, že Komisia nechcela obmedziť spôsoby zaslania na konkrétne technické prostriedky, ale mala v úmysle umožniť Úradu využiť všetky existujúce metódy, a tiež metódy, ktoré boli zavedené až po prijatí nariadenia 2868/95.

51. Z toho vyvodzujem, že pojem „doručovanie poštou“ uvedený v pravidle 61 ods. 2 písm. a) a v pravidle 62 nariadenia č. 2868/95 nemá byť vnímaný v zúženom slova zmysle ako pojem, ktorý zahŕňa výlučne poskytovanie služieb vnútroštátnymi subjektmi, ktoré mali pred liberalizáciou poštového sektora v tejto oblasti monopolné postavenie.¹⁰

10 — Zákonomarca Spoločenstva sa rozhodol postupne liberalizovať poštový sektor. S týmto cieľom prijal smernicu 97/67, v ktorej stanovil potrebné opatrenia na zabezpečenie jednak slobodného poskytovania služieb v poštovom sektore a jednak udržania univerzálnej poštovej služby ponúkajúcej minimálny súbor služieb za cenu prístupnú pre všetkých užívateľov bez ohľadu na ich zemepisnú polohu v rámci Európskeho spoločenstva. Realizácia vnútorného trhu poštových služieb pokračovala smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/39/ES z 10. júna 2002, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 97/67/ES o spoločných pravidlách rozvoja vnútorného trhu poštových služieb spoločenstva a zlepšovaní kvality služieb (Ú. v. ES L 176, s. 21; Mim. vyd. 06/004 s. 316), nariadením (ES) č. 1882/2003 Európskeho parlamentu a Rady z 29. septembra 2003, ktorým sa podľa rozhodnutia Rady 1999/468/ES upravujú ustanovenia týkajúce sa výborov, ktoré pomáhajú Komisii pri výkone jej vykonávacích právomocí ustanovených v nástrojoch, ktoré podliehajú postupu uvedenému v článku 251 Zmluvy o založení ES (Ú. v. ES L 284, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 447), ako aj prednedávnom smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/6/ES z 20. februára 2008, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 97/67/ES s ohľadom na úplné dokončenie vnútorného trhu poštových služieb Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 52, s. 3).

52. Zastávam názor, že Komisia sa chcela uvedením doručovania poštou medzi spôsobmi doručovania, ktoré má Úrad k dispozícii, zamerať na tento spôsob zaslania ako taký, teda na oznámenie dotknutého aktu v liste s adresou, ktorý je prevzatý poskytovateľom služby, prepravený a doručený svojmu adresátovi.

53. Ako uvádzajú účastníci konania, expresná kuriérska spoločnosť ponúka službu, ktorá je plne porovnateľná so službou verejného alebo súkromného subjektu zabezpečujúceho v súčasnosti v zmysle smernice 97/67 úplne alebo čiastočne univerzálne poštové služby v členskom štáte. Takáto spoločnosť prevezme list obsahujúci rozhodnutie Úradu, ktoré má byť doručené, prepraví ho k adresátovi a doručí mu ho.

54. Oznámenie rozhodnutia Úradu expresnou zásielkou má napokon práve takú povahu, ktorá napĺňa cieľ sledovaný pravidlami nariadenia č. 2868/95 o doručovaní.

55. Podľa judikatúry má doručenie aktu za cieľ umožniť adresátovi oboznámiť sa s ním a prípadne využiť právo podať žalobu.¹¹ Doručenie rozhodnutia expresnou kuriérskou

spoločnosťou je presne takým doručením, ktoré tento cieľ spĺňa, pretože spočíva v doručení písomnej verzie tohto rozhodnutia jeho adresátovi zamestnancom tejto spoločnosti. Za dôkaz tiež považujem skutočnosť, že tento spôsob zasielania využíva v rámci skráteného súdneho konania aj Súdny dvor, a to na doručovanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania účastníkom konania, ktorí sú uvedení v článku 23 štatútu, ako aj písomných pripomienok týchto účastníkov konania.

56. Preto sa takéto doručenie musí podľa môjho názoru považovať za doručenie poštou v zmysle pravidla 61 ods. 2 a pravidla 62 nariadenia č. 2868/95.

b) Doručenie rozhodnutia Úradu expresnou zásielkou je porovnateľné s doručením prostredníctvom doporučeného listu s doručenkou

57. Postup doručenia doporučeného listu s doručenkou nemá za cieľ len oznámiť dotknutý akt jeho adresátovi, aby sa s ním ten oboznámil. Jeho účelom je tiež umožniť s istotou určiť dátum tohto oznámenia, aby mohla začať plynúť lehota na podanie žaloby

¹¹ — Pozri v tomto zmysle rozsudky Cockerill-Sambre/Komisia, už citovaný, bod 10, a zo 6. decembra 1990, Wirtschaftsvereinigung Eisen- und Stahlindustrie/Komisia, C-180/88, Zb. s. I-4413, bod 22.

proti tomuto aktu. Napokon odosielateľovi v prípade napadnutia umožňuje mať k dispozícii dôkaz o doručení listu adresátovi, ktorý má formu doručanky s podpisom adresáta alebo osoby, ktorú poveril a ktorej identita bola v zásade overená zamestnancom vykonávajúcim doručenie.

poštovými službami spočíva v pridanej hodnote expresných služieb pre zákazníkov, ktorá môže byť zameraná osobitnou cenou, ktorú sú zákazníci ochotní zaplatiť.

58. Doručenie rozhodnutia expresnou zásielkou nepochybne umožňuje presne poznať dátum tohto doručenia adresátovi. Ako uviedli účastníci konania, doručenie listu expresnou kuriérskou spoločnosťou je spojené s podpisom potvrdenky adresátom alebo osobou, ktorú na prevzatie takéhoto dokumentu poveril. Dátum tohto doručenia je následne uvedený na sprievodke kancelárie odvolacieho senátu, ktorý dotknuté rozhodnutie vydal.

61. Inak povedané zákonodarca Spoločenstva sa rozhodol, že služby spojené s doporučenými zásielkami majú byť súčasťou poskytovania univerzálnej služby hlavne z dôvodu ceny.

59. Okrem toho si nemyslím, že expresná kuriérska spoločnosť zabezpečuje presnosť tohto dátumu v menšej miere ako subjekt poverený v členskom štáte celkovým alebo čiastočným zaistením univerzálnej poštovej služby, ktorej súčasťou sú služby týkajúce sa doporučených zásielok, v súlade s článkom 3 ods. 4 smernice 97/67.

62. Jediný rozdiel, ktorý podľa mňa v rámci prejednávanej veci existuje medzi doručením expresnou zásielkou a doručením doporučeným listom s doručenkou spočíva v tom, že expresná kuriérska spoločnosť systematicky neodovzdáva odosielateľovi potvrdenku podpísanú adresátom aktu. Úrad preto vopred nemá k dispozícii tento dôkaz o doručení, ktorý by v prípade napadnutia mohol použiť proti adresátovi.

60. Táto univerzálna služba môže tiež byť zverená súkromným subjektom, tak ako to uvádza definícia pojmu „poskytovateľ univerzálnych služieb“ uvedeného v článku 2 ods. 13 smernice 97/67. Okrem toho, tak ako vyplýva z jej odôvodnenia č. 18, podstatný rozdiel medzi expresnou poštou a univerzálnymi

63. Tento rozdiel však podľa mňa nemá v rámci pravidiel o doručovaní uvedených v nariadení č. 2868/95 rozhodujúcu povahu.

64. Berúc do úvahy znenie pravidla 61 a nasledujúcich pravidiel tohto nariadenia sa totiž nezdá byť isté, že doručenie rozhodnutia Úradu, ktoré spôsobuje začiatok plynutia lehoty na podanie žaloby, musí byť uskutočnené výhradne poštou prostredníctvom doporučeného listu s doručenkou. Inak povedané tieto pravidlá možno vnímať v tom zmysle, že ak si Úrad zvolí doručenie rozhodnutia poštou, musí tak urobiť doporučeným listom s doručenkou. Nezdá sa však byť vylúčené, že by si tiež mohol zvoliť jeden z ostatných spôsobov doručenia uvedených v pravidle 61 ods. 2 tohto nariadenia.

65. Pravidlo 66 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 by nepochybne mohlo byť vykladané aj v opačnom zmysle. Podľa tohto pravidla „[a]k nemožno zistiť adresu adresáta alebo ak sa aspoň po jednom pokuse oznámenie [doručenie — *neoficiálny preklad*] podľa pravidla 62 ukázalo ako neuskutočniteľné, vykoná sa vyhláškou [verejným oznámením — *neoficiálny preklad*]“. Toto ustanovenie by sa teda mohlo chápať tak, že rozhodnutie, ktoré spôsobuje začiatok plynutia lehoty na podanie žaloby, sa musí doručiť poštou, teda doporučeným listom s doručenkou a v prípade, že to nie je možné, verejným oznámením.

66. Takémuto výkladu systému doručovania stanovenému nariadením č. 2868/95 odporuje jeho pravidlo 61 ods. 3, podľa ktorého, ak adresát udal svoje číslo telefaxu alebo podrobné údaje na komunikáciu inými technickými prostriedkami, si úrad vyberie medzi ktorýmikoľvek z týchto prostriedkov doručovania a doručovaním poštou.

67. Pokiaľ ide o Súd prvého stupňa, v tejto súvislosti prijal jasné stanovisko v už citovanom rozsudku *Success-Marketing/ÚHVT — Chipita (PAN & CO)*, keď rozhodol, že Úrad nie je povinný doručovať rozhodnutia, ktoré spôsobujú začiatok plynutia lehoty na podanie žaloby, výlučne poštou, pretože takýto výklad pravidla 62 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 by zbavilo ostatné spôsoby doručovania uvedené v pravidle 61 ods. 2 tohto nariadenia potrebného účinku.¹² Z toho vyvodil, že takéto rozhodnutia možno riadne doručiť telefaxom.¹³

68. Berúc do úvahy znenie ustanovení nariadenia č. 2868/95 týkajúcich sa doručovania sa mi zdá, že takýto výklad musí byť prijatý. Úrad preto môže doručiť rozhodnutie, ktoré spôsobuje začiatok plynutia lehoty na podanie žaloby poštou v zmysle pravidla 62 tohto nariadenia alebo vlastnoručným doručením v súlade s pravidlom 63 uvedeného nariadenia alebo uložením do poštovej schránky v priestoroch úradu alebo napokon telefaxom, ako aj pomocou iných komunikačných prostriedkov. Ak nemôže použiť jeden z týchto spôsobov, pristúpi k verejnému oznámeniu.

¹² — Body 58 až 60.

¹³ — Bod 61.

69. Pri skúmaní problému v prejednávanej veci je teda potrebné vziať do úvahy skutočnosť, že ak Úrad pristúpi k doručovaniu telefaxom, tiež nemá k dispozícii v prípade napadnutia jeho prevzatia dokument s rovnakou dôkaznou silou, akú má doručienka, ktorý by mohol použiť proti adresátovi. Práve preto by záver, že na doručenie expresnou zásielkou nie je možné nazerať podobne ako na doručenie doporučeným listom s doručenkou, bol v rozpore so systémom doručovania stanoveným v nariadení č. 2868/95, keď takéto oznámenie na rozdiel od obyčajného faxu je v zásade spojené s podpisom potvrdenky, ktorá prípadne môže byť odovzdaná Úradu.

70. Práve vzhľadom na tieto okolnosti sa domnievam, že napadnuté uznesenie, podľa ktorého sa doručenie expresnou zásielkou nenachádza medzi spôsobmi doručovania uvedenými v pravidle 61 ods. 2 nariadenia č. 2868/95 a v zmysle pravidla 68 tohto nariadenia je nezákonné, je pri výklade týchto pravidiel, ako aj pri výklade pravidla 62 ods. 1 tohto nariadenia poznačené nesprávnym právnym posúdením.

2. Následky tohto nesprávneho právneho posúdenia pre napadnuté uznesenie

71. Úrad sa domnieva, že nesprávne právne posúdenie v napadnutom uznesení nemá viesť k jeho zrušeniu. Podľa Úradu je žaloba o neplatnosť podaná odvolateľom neprípustná, pretože domnienka uvedená v pravidle 62 ods. 3 nariadenia č. 2868/95 sa neuplatňuje,

ak je preukázané, že doručenie adresátovi bolo uskutočnené v rámci desiatich dní po zaslaní aktu expresnou zásielkou.

72. Keďže napadnuté rozhodnutie bolo odvolateľovi doručené 28. októbra 2005, žaloba o neplatnosť podaná do kancelárie Súdu prvého stupňa 16. januára 2006 je oneskorená, pretože bola podaná po uplynutí dvojmesačnej lehoty nasledujúcej po tomto doručení a predĺženej o 10-dňovú lehotu zohľadňujúcu vzdialenosť.

73. S touto analýzou nesúhlasím. Rovnako ako odvolateľ zastávam názor, že domnienka vyjadrená v pravidle 62 ods. 3 nariadenia č. 2868/95 sa uplatňuje aj vtedy, keď je predložený dôkaz o doručení v rámci desiatich dní od zaslania. Toto moje stanovisko vyplýva z nasledujúcich úvah.

74. V súlade s ustálenou judikatúrou slúžia lehoty na podanie žalôb požiadavkám právnej istoty a potrebe vyhnúť sa akejkoľvek diskriminácii alebo svojvoľnému zaobchádzaniu pri

výkone spravodlivosti.¹⁴ Je preto dôležité, aby boli tieto lehoty vyjadrené jasným a presným spôsobom tak, aby adresát rozhodnutia mohol presne vedieť odkedy a v akej lehote ho môže napadnúť.

75. Pripomínam, že pravidlo 62 ods. 3 nariadenia č. 2868/95 znie:

„Pokiaľ sa doručenie realizuje formou doporučeného listu, či s doručenkou alebo bez doručenky, tak toto doručenie sa považuje za doručené adresátovi v desiaty deň po jeho odoslaní [jeho odoslaní poštou — *neoficiálny preklad*], pokiaľ [okrem prípadu, že — *neoficiálny preklad*] list adresáta nezastihne alebo ho zastihne neskôr.“

76. Toto ustanovenie tak výslovne uvádza, že jedinými dvoma prípadmi, v ktorých je dotknutá domnienka vyvrátená, sú neprevzatie listu adresátom alebo jeho prevzatie

14 — Pozri najmä rozsudok z 29. júna 2000, Polití/Európska nadácia pre odborné vzdelávanie, C-154/99 P, Zb. s. I-5019, bod 15.

po uplynutí desiatich dní po jeho odoslaní poštou.¹⁵ Vzhľadom na znenie tohto ustanovenia sa teda táto domnienka uplatňuje aj vtedy, ak adresát list prevzal v rámci desiatich dní po odoslaní.¹⁶

77. Na rozdiel od stanoviska Súdu prvého stupňa v napadnutom uznesení sa nedomnievam, že pravidlo 70 nariadenia č. 2868/95 môže tejto analýze odporovať. Toto pravidlo, podľa ktorého pokiaľ je takýmto procesným krokom doručenie, tak udalosťou, ktorá spôsobuje začiatok plynutia lehoty je prevzatie doručeného dokumentu, výslovne stanovuje, že sa uplatňuje, „pokiaľ nie je stanovené inak“. Pravidlo 62 ods. 3 nariadenia č. 2868/95 je práve takýmto ustanovením.¹⁷

78. Uplatnenie domnienky stanovenej v tomto ustanovení v prípade prevzatia listu v rámci desiatich dní od odoslania sa nepochybne zdá byť nelogické vzhľadom na cieľ metódy doručovania doporučeným listom s doručenkou, ktorým je v zásade presne

15 — Toto znenie je tiež rovnaké v nemeckej a anglickej verzii nariadenia č. 2868/95.

16 — Pravidlo 62 ods. 3 nariadenia č. 2868/95 sa v tomto liši od článku 79 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora a článku 100 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, podľa ktorých sa doporučená poštová zásielka považuje za doručenú adresátovi desiaty deň po jej podaní na pošte v mieste, kde má Súdny dvor svoje sídlo, *ak nie je preukázané poštovou doručenkou, že zásielka bola prijatá v iný deň*, alebo ak adresát neinformuje tajomníka v lehote troch týždňov od upovedomenia faxom alebo akýmkoľvek iným technickým komunikačným prostriedkom, že mu písomnosť nebola doručená (kurzívou zvýraznil generálny advokát).

17 — Táto analýza nezbavuje článok 70 nariadenia č. 2868/95 potrebného účinku. Toto pravidlo je naďalej relevantné na určenie začiatku plynutia lehoty na podanie žaloby v prípade doručenia do vlastných rúk v priestoroch Úradu podľa pravidla 63 tohto nariadenia, ktoré stanovuje, že doručenie sa môže realizovať v priestoroch úradu odovzdaním dokumentu adresátovi do vlastných rúk, ktorý po odovzdaní potvrdí jeho prevzatie.

určiť dátum oboznámenia sa so sporným rozhodnutím, a teda začiatok plynutia lehoty na podanie žaloby. Z tohto pohľadu by sa domnienka prevzatia v rámci desiatich dní od odoslania mala uplatňovať len vtedy, ak dátum prevzatia nemožno s určitosťou poznať, a to buď preto, že adresát odmietol prevziať doporučený list, ktorý mu bol adresovaný, alebo preto, že poštová služba nezaslala odosielateľovi doručku.

79. Okrem toho, ako zdôrazňuje Úrad, uplatnenie domnienky v prípade prevzatia v rámci desiatich dní od odoslania vytvára nerovnosť v zaobchádzaní medzi adresátmi žijúcimi v blízkosti Úradu, ktorý môžu list dostať už v deň nasledujúci po odoslaní a adresátmi žijúcimi ďalej, u ktorých môže byť čas prepravy zásielky dlhší. Vďaka uvedenej domnienke má prvá skupina adresátov k dispozícii dlhší čas na rozhodnutie o podaní alebo nepodaní žaloby o neplatnosť, ako aj na jej prípravu.

80. Tento nedostatok logiky a toto narušenie rovnosti medzi adresátmi však podľa mňa nemôže odôvodniť prijatie takého výkladu pravidiel 62 ods. 3 nariadenia č. 2868/95, ktorý by bol v rozpore s jasným a presným znením tohto ustanovenia. V oblasti lehôt na podanie žalôb je podľa mňa potrebné uprednostniť právnu istotu a právo adresátov rozhodnutia poznať presne lehotu, ktorú majú k dispozícii.

81. Okrem toho poukazujem na to, že list Úradu pripojený ku kópii napadnutého

rozhodnutia v expresnej zásielke, ktorá bola odvolateľovi doručená 28. októbra, neobsahoval žiaden údaj o lehote, v ktorej bolo toto rozhodnutie možné napadnúť a ani o začiatku jej plynutia.¹⁸

82. Ak si Úrad želá, aby sa domnienka vyjadrená v pravidle 62 ods. 3 nariadenia č. 2868/95 neuplatňovala v prípade, že je preukázané, že doručenie sa uskutočnilo v rámci desiatich dní po odoslaní poštou, mal by požiadať Komisiu, aby v tomto zmysle zmenila obsah tohto textu. Ako sme videli, nariadenie č. 2868/95 už bolo zmenené a doplnené dvakrát, a to v roku 2004 a v roku 2005.

83. Preto zastávam názor, že doručenie napadnutého rozhodnutia sa musí stanoviť na desiaty deň nasledujúci po dátume odoslania expresnou zásielkou, teda na 5. novembra 2005. Z toho vyplýva, že lehota dvoch mesiacov a desiatich dní, ktorú má odvolateľ na podanie žaloby proti tomuto rozhodnutiu, sa skončila 15. januára 2006. Keďže tento dátum pripadol na nedeľu, uplynutie lehoty sa posunulo na pondelok 16. januára 2006, v súlade s článkom 101 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa. Z toho vyplýva, že žaloba o neplatnosť napadnutého rozhodnutia, ktorá bola v tento deň podaná, sa musí vyhlásiť za prípustnú.

18 — Úrad v tomto liste len upriamil pozornosť adresáta na obsah článku 63 nariadenia 40/94, podľa ktorého žaloba proti rozhodnutiu odvolacieho senátu musí byť podaná na Súd prvého stupňa.

84. Preto Súdnemu dvoru navrhujem zrušiť napadnuté uznesenie, vrátiť vec Súdu prvého stupňa na rozhodnutie o žalobe o neplatnosť napadnutého rozhodnutia a určiť, že o trovách konania sa rozhodne v konaní vo veci samej.¹⁹

3. Subsidiárne pripomienky

85. Subsidiárne, a aj za predpokladu, že doručenie rozhodnutia Úradu expresnou zásielkou sa má považovať za doručenie, ktoré nie je v súlade s nariadením č. 2868/95 sa domnievam, že pravidlo 68 tohto nariadenia neumožnilo Súdu prvého stupňa vyhlásiť žalobu o neplatnosť za neprípustnú ako žalobu podanú po uplynutí lehoty.

86. Keďže výklad tohto pravidla, ktorý viedol v napadnutom rozhodnutí k tomuto riešeniu, sa týka priamo trvania lehoty, ktorú má odvolateľ k dispozícii na podanie žaloby a keďže v súlade s judikatúrou majú ustano-

venia stanovujúce lehoty kogentný charakter²⁰, Súdnemu dvoru prináleží, aby bez návrhu overil, či tieto lehoty boli rešpektované.²¹

87. Ako som už uviedol, z pravidla 62 ods. 3 nariadenia č. 2868/95 vyplýva, že ak sa doručenie rozhodnutia odvolacieho senátu Úradu, ktorým sa zamietajú prihláška ochrannej známky, uskutočňuje doporučeným listom s doručenkou, toto doručenie sa považuje za doručené desiaty deň po jeho odoslaní poštou alebo v deň tohto doručenia, ak k nemu došlo po uplynutí uvedenej lehoty desiatich dní.

88. Z toho vyplýva, že ak napadnuté rozhodnutie bolo odvolateľovi doručené 28. októbra 2005 doporučeným listom s doručenkou, bola žaloba, ktorú podal 16. januára 2006, prípustná.

89. Ako vyplýva z vyššie uvedených pripomienok a z už citovaného rozsudku Success-Marketing/ÚHVT — Chipita (PAN & CO), Úrad mohol nepochybne zvoliť jeden z ostatných spôsobov doručovania uvedených v pravidle 61 ods. 2 nariadenia č. 2868/95 a v takomto prípade by sa sporná domnienka neuplatnila. Ak by však Úrad použil jeden

¹⁹ — Pozri, pokiaľ ide o trovy konania, rozsudok z 15. mája 2003, Pitsiorlas/Rada a ECB, C-193/01 P, Zb. s. I-4837.

²⁰ — Rozsudok z 19. februára 1981, Schiavo/Rada, 122/79 a 123/79, Zb. s. 473, bod 22.

²¹ — Rozsudky z 5. júna 1980, Belfiore/Komisia, 108/79, Zb. s. 1769, bod 3, a Polití/Európska nadácia pre odborné vzdelávanie, už citovaný, bod 15.

z týchto spôsobov doručovania, mohol by odvolateľ presne určiť začiatok uplatniteľnej lehoty na podanie žaloby.²² Nebolo by to tak, ak by Súdny dvor usúdil, že doručenie expresnou zásielkou je nezákonné a nepatrí medzi spôsoby doručovania uvedené v pravidle 61 ods. 2 nariadenia č. 2868/95.

súdu, ale musia byť dodržiavané ako kogentné ustanovenia. Úrad preto nemôže svojou nezákonnou praxou nerešpektovať lehoty na podanie žalôb, ktoré vyplývajú z ustanovení nariadenia č. 2868/95 týkajúcich sa doručovania jeho rozhodnutí.

90. V takejto situácii by totiž bolo potrebné, aby bol odvolateľ presvedčený o tejto nezákonnosti a o tom, že sa uplatňuje pravidlo 68 nariadenia č. 2868/95. Nemyslím si však, že od tejto spoločnosti možno požadovať, aby vedela, že prax doručovania, ktorú Úrad bežne využíva, je nezákonná.

91. Preto sa domnievam, že skutočnosť, že Úrad poruší právnu úpravu uplatniteľnú v oblasti doručovania, nemôže mať za následok to, že odvolateľ je pripravený o výhody tej najpriaznivejšej lehoty na podanie žaloby, ktorú by mohol využiť, keby bola dotknutá právna úprava dodržaná.

92. V súlade s už citovanou judikatúrou totiž lehoty na podanie žalôb nie sú predmetom svojvôle zo strany účastníkov konania alebo

93. Domnievam sa, že v rozsahu, v akom by pravidlo 68 nariadenia č. 2868/95 malo viesť k vyhláseniu žaloby odvolateľa za neprípustnú, je toto pravidlo nezákonné a musí sa prestať uplatňovať. To znamená, že ak by Súdny dvor dospel k záveru, že doručenie napadnutého rozhodnutia expresnou zásielkou nie je v súlade s požiadavkami nariadenia č. 2868/95, bolo by potrebné toto doručenie považovať za neúčinné. V takom prípade by mal Úrad napadnuté rozhodnutie doručiť jedným zo spôsobov doručovania uvedených v pravidle 61. ods. 2 tohto nariadenia.

94. Toto riešenie sa mi zdá byť v prejednávanej veci o to správnejšie, že odvolateľ Úradu oznámil číslo svojho telefaxu, takže Úrad mohol využiť jeden zo spôsobov doručovania výslovne uvedených v pravidle 61 ods. 2 nariadenia č. 2868/95.

22 — Podľa pravidla 64 nariadenia č. 2868/95 sa doručenie do poštovej schránky na úrade považuje za uskutočnené v piaty deň po uložení dokumentu. Podľa pravidla 65 tohto nariadenia sa doručenie telefaxom považuje za uskutočnené v deň, keď ho prijímateľ prijal telefaxom.

V — Návrh

95. V zmysle predchádzajúcich úvah navrhujem, aby Súdny dvor:

- zrušil uznesenie Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev zo 14. decembra 2006, K-Swiss/ÚHVT (Paralelné pásiky na topánke) (T-14/06),
- námietku Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) o neprípustnosti vznesenú pred Súdom prvého stupňa Európskych spoločenstiev zamietol ako nedôvodnú,
- vrátil spis Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev, aby rozhodol o návrhoch K-Swiss na zrušenie rozhodnutia prvej komory odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) z 26. septembra 2005,
- určil, že o trovách konania sa rozhodne v konaní vo veci samej.